

ספר
חסד
לאברהם

רדאמסק

בראשית

רבות השתדלנו
להוציא דבר מתוקן מתחת ידינו,
בכדי להפיץ תורת רבינו הק' זיע"א.
וכבר נאמר שגיאות מי יבין,
ואך למותר שאם יש שגיאה
או שגגה ה"ו לתלות ברבינו הק'
אלא בנו העורכים
שלא ניתנה תורה למלאכי השרת.
נשמח להארות והערות.

הוצאת

חסד לאברהם

clradomsk@gmail.com

לאפשרויות הנצחה ועזרה
בהפצת תורת רבינו זיע"א
ולקבלת הגליון מדי שבוע במייל
ניתן לפנות למייל הנ"ל

גליון זה יוצא לאור
לזכות ג.ב.פ.
לכל מיילי דמיטב

עימוד: imud1153@gmail.com

בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים (א, א).
 לבצר למה התורה מתחלת
 מצריאות השמים והארץ ולא מהמנות
 שננטו בני ישראל היינו מהחודש הזה לכם
 (עי' רש"י ד"ה בראשית), על פי זוהר הק'
 צפרשת וארא (ח"צ כה, א) זה לשונו
 'ראשיתא קדמאה דכל פקודין למנדע ליה
 לקצ"ה בכלל, מאי בכלל, למנדע דאית
 שליטא עלאה דאיהו רבון עלמא, וצרא
 עלמין כלהו שמיא וארעא וכל חיליהון,
 עיין שם. והנה לכך מתחלת התורה
 מצריאות שמים וארץ, דזה היא ראשית מכל
 המנות, לידע שיש צורא כל עלמין ולירא
 מפניו, ולכך התחלת התורה 'בראשית',
 היינו צ' ראשית, היינו צ' יראות, היינו יראה
 תתאה ויראה עלאה, כמבואר בזוהר הק'
 ובאור החיים. והנה לכך הוא צ' רצתא, נרמו
 כי העיקר רצין להיות היראה, צגין דאיהו
 רב ושליט עיקרא ושרשין דכל עלמין.

וזוה נראה לי להסמך הקיום התורה
 להתחלת התורה, כי שם כתיב (ברכה
 לה, יב) 'לכל היד החזקה ולכל המורא
 הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל',

'יד' היא המחשבה [כמו יו"ד שהוא רומז
 להמחשבה], ומשה היה הדעת מצני
 ישראל, והיה נותן בהם התחזקות להיות
 נשמר להם המחשבה, וזה 'ולכל המורא
 הגדול' היינו שהיה מציא אותם לצחינת
 יראה עלאה. וזה הרמו צחינות 'ולכל
 המורא הגדול' היינו שהיראה אשר היה
 מציא להם, היה מחמת גדלות השי"ת.
 ומחמת כי היה מציא אותם לצחינת דעת,
 לידע כי השי"ת היא עקרא ושרשין דכל
 עלמין. וזהו הסמיכות 'ולכל המורא הגדול'
 אשר עשה משה לעיני כל ישראל', ואמר כי
 'המורא הגדול' אשר היה מציא להם, היה
 מחמת שהציא אותם לצחינת דעת, לידע כי
 'בראשית צרא אלהים את השמים ואת
 הארץ' והוא עקרא ושרשין דכל עלמין.

וזוה הרמו צמה שנאמר צמשה (ברכה לג,
 כא) 'וירא ראשית לו', היינו כי יראה
 שלו היה מחמת הסתכלות בראשית צריאות
 שמים והארץ, וזה כוונת חכמינו ז"ל אשר
 אדם ירא ה' (נקרא בלשונם) ירא שמים,
 מחמת כי שמים היא אש ומים, ואש היא
 צחינת גבורה ומים הוא צחינת חסד, ואדם

יראת שמים, ולכך כל העולם וטבעיות
צטלים נגד רצונו.

וזו הכוונה 'כל האומר ויכלו נעשה שותף
להקב"ה במעשה בראשית' (שנת קיט,
ז), כי 'ויכלו' בגמטריא ע"צ, והרמז על
שם הקדוש של ע"צ, והשם הקדוש הזה
הוא צחינת חסד. ואם כן, אם זכוחו שיאמר
'ויכלו', היינו לעורר השם הקדוש של ע"צ
ולהמתיק הדינין ולצטלם, אם כן צריך
להיות צחינת יראה כנ"ל, 'כי צדיק מושל
יראת אלהים', היינו מחמת יראה שלו, יש
לו חלק בצריאת העולם, מחמת זה מושל
בעולם, ואם יוכל לעורר מדת החסד הזה,
'נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית'.

וזו הסמיכות, כי לכך זכה משה 'לכל
האתת ומופתים לעיני כל ישראל',
מחמת כי בראשית וכו', אם כן כל העולם
נצרא בצצילו, ולכך היה זכוחו לעשות
מופתים, כי כל העולם צטלים אללו. וגם
הסמיכות 'לעיני כל ישראל לצראשית' היינו
'האתת והמופתים אשר עשה משה', היתה
עבור כלל ישראל, והמופתים היתה מחמת
כי הצריאת עולם היתה 'צציל כו'
שנקראין ראשית', כמבואר במדרש (בר"ר
א, ד) 'צראשית צציל ישראל שנקראין
ראשית'. וזה הסמיכות, כי לכך היתה
'אתת ומופתים' ושינוי הטבעיות העולם,
היתה זאת מחמת כי הצריאה היתה 'צציל
ישראל שנקראין ראשית'. ולכך הטבעיות
העולם צטל אללם.

צריך להיות צחינת יראה תחאה מקודם,
היינו צחינת אש, ואחר כך צריך להיות לו
יראה עלאה, וזה צחינת מים. והרמז צחי"ת
רצחי, רצחי בגימטריא יראת עם הכולל,
והכוונה על צ' יראות, וזה הכוונה 'אתה
הראת לדעת כי ה' היא האלוהים אין עוד
מלצדו' (ואתחנן ד, לה), 'הראת' הוא לשון
יראה, ואמר הכתוב כי צריך להיות לך
היראה, מחמת 'לדעת כי ה' הוא אלהים
אין עוד מלצדו', ואלמלא שפעו וחיותו אין
עולם יכולה לעמוד אפילו רגע אחת, מחמת
זה צריך להיות לך יראה, ולא יראת העונש.

אז יאמר הסמיכות 'לכל האתת והמופתים
וגו' אשר עשה משה לעיני כל ישראל',
ל'צראשית צרא אלהים את השמים ואת
הארץ'. דהנה כל העולם כולו נצרא צציל
משה, כמבואר במדרש (בר"ר א, ד)
'צראשית צציל משה שנקרא ראשית
שנאמר 'וירא ראשית לו'. אם כן כי כל
הצריאת עולם היא צצילו, מחמת זה כל
העולם כולו וכל הטבעיות אשר בעולם
צטלים נגד רצונו, וזה הכוונה חכמינו ז"ל
(מו"ק טו, ז) 'אמר הקב"ה מי מושל צי
צדיק, שנאמר (שמואל ב, כג, ג) צדיק מושל
יראת אלהים', והכוונה דהנה מבואר גם
כן במדרש (עי' שנת לא, ז) 'צראשית צציל
יראה שנקראת ראשית', אם כן מי שיש לו
יראת שמים יש לו חלק בצריאת עולם, כי
העולם נצרא צציל צני אדם שיש להם